

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

Varna, den 4. April. 1916. 5 Cent.

М-ръ Хр. С-й-въ Варна.

БЪЛГАРСКИЯ ВОЙНИКЪ.

Добър и великодушен
Въ затишето, въ мирътъ,
Или вулканъ отпущенъ
На биткитъ, въ шумътъ.

Последнитъ отлични отзиви за българския войникъ отъ испанския кореспондентъ ни подтикнаха да изкажемъ нѣколко мисли по героизма и доброта на нашия войникъ.

Българския войникъ очудил свѣта съ безподобнитъ си качества. Надаренъ съ жельзно здраве, скромность, трѣзвъ, безпрѣтенциозенъ, той се хвърля на бойнитъ полета съ чутовенъ стихиенъ устрѣмъ и на всѣкъждъ проявява безогледна храбрость и себеприжатице. Въ бойнитъ 1885, 1912, 1913, години българския войникъ ни даде чутовни подвизи на необикновень героизмъ, безгранична самоотверженость и безподобно търпение.

Не бѣ се разпръсналъ още барутния димъ отъ кръвопролитнитъ боеве на балканската и сѣвизническата войни-отечествения дългъ полика българския войникъ да развие съзнатото за по добри дни знаме. Въодушевенъ отъ пламенния патриотизмъ и вдъхновенъ отъ священната необходимость за реализиране завѣтния отечественъ идеалъ българския войникъ съ вихренъ устрѣмъ завоюва гнѣздото на коварството, подлостта, разбойничеството и освободи отъ англо-френското потисничество многострадалната страна и аслѣзтъ и смъртта. Жестокъ сждия и смѣлъ освободителъ българския войникъ въ 48 дни разплати на Сърбия и освободи Македония. Памяти: ще бждатъ отдривенитъ отъ Кайзера хубави отзиви за българската армия: „Въ вѣрно братство по оржие съ сѣвизнитъ започна блѣскавото побѣдоносно шествие на въоръжения български народъ, който прибавяше една слѣдъ друга високо — славни страници въ историята на България. Съ божия милостива помощ тукъ е постигнато нѣщо велико и достойно за очудване.“ „Памѣтни сж и похвалитъ на австро-унгарския владѣтель за „безподобната героична, побѣдоносна българска армия“.

А извѣстния германски депутатъ Ерцбергеръ се произнася за армията ни така: „Цѣдия германски народъ знае и чувствува какво сж извършили „балканскитъ прусаки“ съ несравнима храбрость, като сж си пробили пъкъ прѣзъ цѣлъ свѣтъ неприятели, за да постигнатъ националната си цѣль създаването на Велика България. Българската и германската армии сж навикналд да побѣждаватъ и непобѣдимо да живѣятъ“.

Да, българскитъ войникъ очудил свѣта съ безпримѣрнитъ въ историята подвизи. Съ завѣтна самоотверженость той достигна народнитъ въждедения. Днесъ коварнитъ ни врагове сж разбити и прѣснати, веригитъ на робството скжсани и Отечеството ни е обединено.

Великъ въ боеветъ, българския войникъ е още по величественъ въ затишето. Въ бойното затишие изпква величествената душа и състрадателното, милостивото сърдце

на българина. Подъ скъсания шинель се таятъ добротата, хуманностьта, състраданиято, милостивостьта, благодарството и великодушнето. Добрякъ е нашия българинъ, до слабость е добрякъ.

Не еднажъ е билъ вижданъ прѣзъ врѣме на затишията да прѣвъзрава ренения си противникъ, да го утѣшава, пои и храни съ послѣдния си залѣкъ. Съ какво великодушие, е овивалъ цигари на трѣперящитъ плѣнници! ... Загрублото му войнишко сърдце съ какво умиление, състрадание и братска грижливость е обкрѣжавало бѣжанцитъ и неприятелското население! ... Когато цѣлата преса на съглашението, особенно тая на продажна Франция ни наричаше „безподобни варвари“, нашия войникъ мълкомъ твореше редици дѣла отъ доброта и добротата.

Всрѣдъ буритъ на днешната колосална борба, българина си остава безупрѣченъ добрякъ. Признакъ на безподобна доброта и безпрѣдѣлно великодушие е неотмжцаването надъ сръбския офицеръ, който слѣдъ плѣняването му, нарани единъ нашъ офицеръ.

Множество сж случайтъ на проява на великодушие а отъ страна на раненитъ наши войници въ момента, когато се приближавали да прѣвъзватъ раненитъ си противници. На тѣхното измѣнничество и вероломство, нашия войникъ е отвръщаль съ великодушие, доброта и забрава. Въ послѣднитъ дни на агонизирующата Сърбия, мнозина сръбски офицери и подофицери дължатъ живота си на нашия войникъ, който ги е избавилъ отъ разбунгуванитъ имъ подчинени. Сръбското население за дълги години ще си спомня за добротата, състраданиято и великодушнето на нашия войникъ, който остана гладенъ, но го нахрани въ най-критическитъ му дни.

Съврѣменнитъ цивилизовани варвари, французитъ, които оцѣняваха плѣнения българинъ за 3, а убития за 5 лева, не отказватъ днесъ българската хуманность. Специалния пратеникъ на агенцията „Райтеръ“ г. Уенрделъ въ една дописка на в. „Le Temps“ пише: „Българитъ не стрѣлятъ по санитарнитъ кола. За това имаме прѣсни примѣри. Въ единъ бой французитъ се бѣха добили близо до българитъ, съ цѣль да си прибератъ убититъ и раненитъ. Българитъ не само, че не стрѣляха, но и най-грижливо избѣгваха да беспокоятъ французитъ“.

Да, таквъ „варваринъ“ е българина. Американцитъ отъ болница на Леди Педжетъ: Д-ръ А. Корнелиусъ, Уебстръ В. Итонъ, Д-ръ Р. В. Брокау, Д-ръ Ем. Д. Тонатъ, Раб. Д. Парсоаясъ, Джоржъ Б. Логанъ, Д. Петърсъ, П. С. Танкохъ, заявяватъ тържественно, че „българитъ никога не сж вършили жестокости, а винаги сж биле хуманни“.

Народния ни пѣвецъ Иванъ Вазовъ посѣтилъ една болница

Разни свѣдения

ЖЕНЕВА, 19 мартъ Оставката на рускиятъ воененъ министръ прѣдизвика въ Парижъ едно голѣмо негодувание, още повече че въ прѣдвечернето на парижката конференция приятелитъ на Изволски хвалеха качества на генералъ Поливановъ като изтъкваха неговитъ способности и придобити заслуги като безподобенъ организаторъ.

ЖЕНЕВА 19 мартъ Последното комюнике на агенцията „Хавасъ“ подканва народа да пази пълно душевно спокойствие, въ случай че се събщи че германцитъ съспечелили теренъ около Вердонъ. Важното за сега е, всички да иматъ довѣрие въ отбраната на Жофръ и Петенъ.

КОПЕНХАГЕНЪ 19 мартъ Добръ освѣдомени кръгове твърдятъ, че причината за гдѣто прѣзъ послѣднитъ дни е билъ запрѣтенъ износъ на руски в-ци, е оставката на военниятъ м-ръ както и станалитъ напоследѣкъ размирици въ Русия.

ЦЮРИХЪ, 19 мартъ Въ „Тазесъ-Анцайгеръ“ съобщава, че по прозѣтъ на развити в-ци отъ държавитъ на Съглашението се вижда, че съществуватъ голѣми разногласия въ засѣданията на парижката конференция.

ЛУГАНО 19 Мартъ Петроградскитъ кореспондентъ на в-къ „Корниеръ де ла Сера“ съобщава че военитъ дѣйствия на руситъ срѣщу германцитъ чувствително сж отслабнали, тѣй като сж срѣщана една упорита съпротива и голѣми трудности.

ЛУГАНО, 19 мартъ. Получаватъ се свѣдения че въ засѣданията на парижката конференция сж били подигнати два въпроса за едно взаимодействие между Италия, Англия и Франция, а именно: 1) Изпращането на

и видѣлъ, какъ единъ нашъ раненъ войникъ гощаваль съ шоколадъ и плодове единъ раненъ сръбинъ. Голѣмо е било очудването му, когато отъ направената справка узналъ, че нашия войникъ е билъ раненъ отъ сжщия сръбинъ при Пиротъ. Тази безподобна проява на свойственото на българина добросърдечие е вдъхновило поета да създаде чудното поетическо творение — „българската доброта“.

И пѣе ни пѣвеца съ сладкозвучната си лира: „Добрякъ си ти народе, До слабость с добрякъ! ... Нашия войникъ въ боя е вихръ, ужасенъ, безпощаденъ, но въ затишето — милостивъ, състрадателенъ, великодушенъ и добрякъ.“ Българскитъ боенъ фронтъ е фронтъ на честно изпълнение на отечествения дългъ. Той е и фронтъ на всѣобщата проява на българската доброта.

Verschiedene Telegramme.

Berlin, den 1. April 1916.

Der Korrespondent des „Berliner Tageblattes“ in Athen gibt eine detaelierte Schilderung der in Griechenland herrschenden Stimmung, sowie der Vorgänge in der letzten Zeit.

Am 26. März landete in Patras ein französisches Torpedoboot: ein Unteroffizier und drei Mann gingen an Bord des dort liegenden deutschen Dampfers, um den Kommandanten des deutschen Bergungsdampfers, sowie den Kommandanten eines Norwegischen Schoners, der deutscher Na-

една италианска армия въ Франция и 2) изпращането на англо френски войски въ помощ на Италия. Същеврѣменно ще се почнатъ офанзивни по всички фронтове включително фронта на Изонцо и Солунъ.

Спорѣтъ въ „Секоло“ въ парижката конференция ще бжде възприето глѣдището на Италия.

Трѣбва да се има прѣдвидъ че Съглашението ще дава новѣрни свѣдения за онова което става въ парижката конференция за да се заблудятъ централнитъ сили въ тѣхнитъ прѣдприятия.

ЦЮРИХЪ 19 мартъ Отъ Атина съобщаватъ че въ палата на гръцкиятъ кралъ се е състоялъ короненъ съвѣтъ който се е занималъ съ въпроса по външната гръцка политика.

Корониятъ свѣтъ е рѣшилъ че Гърция трѣбва да слѣдва до сегашното си повѣдение. Между глѣдището на Краля и това на правителството сж съгласува пълно съгласие. За една промяна на правителството и дума не може да става и слуховете за възвръщачето на Венизелосъ на власт сж абсолютно невѣрни.

АТИНА, 19 мартъ Отъ хвърленитъ бомби надъ Солунъ отъ германскитъ авиатори не е билъ убитъ нито единъ гръцки войникъ но е имало трима такива ранени. Числото на убититъ англо-френски войници възлиза на не по-малко отъ 200 души. Много дървени бараки сж били подпалени, 27 сръбски вагони натоварени съ военни материали сж били унищожени, както и муниципонииятъ депозитъ въ града. Обстоятелството че англо-френцитъ сж поставили главната с и квартира всрѣдъ града остро ое коментира тукъ. Нѣкои в-ци сж на мнѣние че германцитъ отдавна биха разрушили Солунъ, ако не бѣше гръцкиятъ като англо-френцитъ го обѣрваха на крѣпость.

АТИНА, 19 мартъ Отъ хвърленитъ бомби надъ Солунъ отъ германскитъ авиатори не е билъ убитъ нито единъ гръцки войникъ но е имало трима такива ранени. Числото на убититъ англо-френски войници възлиза на не по-малко отъ 200 души. Много дървени бараки сж били подпалени, 27 сръбски вагони натоварени съ военни материали сж били унищожени, както и муниципонииятъ депозитъ въ града. Обстоятелството че англо-френцитъ сж поставили главната с и квартира всрѣдъ града остро ое коментира тукъ. Нѣкои в-ци сж на мнѣние че германцитъ отдавна биха разрушили Солунъ, ако не бѣше гръцкиятъ като англо-френцитъ го обѣрваха на крѣпость.

АТИНА, 19 мартъ Отъ хвърленитъ бомби надъ Солунъ отъ германскитъ авиатори не е билъ убитъ нито единъ гръцки войникъ но е имало трима такива ранени. Числото на убититъ англо-френски войници възлиза на не по-малко отъ 200 души. Много дървени бараки сж били подпалени, 27 сръбски вагони натоварени съ военни материали сж били унищожени, както и муниципонииятъ депозитъ въ града. Обстоятелството че англо-френцитъ сж поставили главната с и квартира всрѣдъ града остро ое коментира тукъ. Нѣкои в-ци сж на мнѣние че германцитъ отдавна биха разрушили Солунъ, ако не бѣше гръцкиятъ като англо-френцитъ го обѣрваха на крѣпость.

АТИНА, 19 мартъ Отъ хвърленитъ бомби надъ Солунъ отъ германскитъ авиатори не е билъ убитъ нито единъ гръцки войникъ но е имало трима такива ранени. Числото на убититъ англо-френски войници възлиза на не по-малко отъ 200 души. Много дървени бараки сж били подпалени, 27 сръбски вагони натоварени съ военни материали сж били унищожени, както и муниципонииятъ депозитъ въ града. Обстоятелството че англо-френцитъ сж поставили главната с и квартира всрѣдъ града остро ое коментира тукъ. Нѣкои в-ци сж на мнѣние че германцитъ отдавна биха разрушили Солунъ, ако не бѣше гръцкиятъ като англо-френцитъ го обѣрваха на крѣпость.

Печатница „Зора“ — Варна.

tionalität ist, zu verhaften; sie gingen an Land und suchten den Kommandanten des anderen deutschen Bergungsdampfers trotz des Widerstandes der griechischen Polizisten zu verhaften. Als die griechische Volksmenge eine drohende Haltung annahm, wurde der deutsche Kommandant von den Franzosen losgelassen, die mit den anderen beiden Deutschen unter Schmähungen der Menge abfuhren. Die griechische Regierung sandte einen Protest nach Paris.

Vor der Insel Josa erschien vor einigen Tagen ein englisches Kriegsschiff die Besatzung durchsuchte die Häuser und wollte den deutschfreundlichen griechischen Politiker Amirdakis verhaften. Griechische Bauern und Fischer befreiten Amirdakis.

In Kreta forderte der französische Konsul vom Präfekten die Auslieferung des österreichischen Konsuls; der Präfekt verweigerte dies. Ein griechisches Bataillon erschien. Die Aktion kam zum Stillstand; die Konsuln gingen in das Innere des Landes.

In Saloniki wurde der Bandenführer Tsisikas, der von der griechischen Regierung ausgewiesen war, von einem französischen Zerstörer zurückgebracht.

Genf, den 2. April 1916.

Eine Havasnote fordert das Publikum auf, Seelenruhe zu bewahren, selbst wenn der Feind weitere Gebietsgewinnung vor Verdun verzeichnen sollte. Auf die Hauptsache, dass Joffre in Petain die allgemeine Verteidigungslinie festhalten könne, soll man unbedingt vertrauen.

Zürich, den 2. April 1916.

Der „Tagesanzeiger“ meldet, alles was in der Presse der Entente zur Pariser Konferenz laut wird, lässt auf tiefgehende Meinungsverschiedenheiten im Schosse der Entente schliessen.

Lugano, den 2. April 1916.

Der Petersburger Korrespondent der „Corriere della Serra“ meldet, dass die Tätigkeit der russischen Heere schwächer geworden sei, infolge der gesteigerten Schwierigkeiten für ein Vordringen.

Athen, den 2. April 1916.

Durch die deutschen Fliegerbomben auf Saloniki wurde kein griechischer Soldat getötet, aber 3 verwundet. Die Zahl der toten englisch-französischen Soldaten beträgt mindestens 200. Zahlreiche Holzbaraken wurden in Brand gesetzt. 27 serbische Eisenbahnwagen mit Kriegsmaterial wurden zerstört, das Munitionsdepôt der Stadt vernichtet. Die Methode der Verbündeten ihr Hauptquartier inmitten der Stadt zu errichten, findet hier scharfe Verurteilung. Einige Zeitungen schreiben, dass die deutschen, wenn Saloniki nicht griechisch wäre, dieses schon längst zerstört hätten, da es von den Verbündeten befestigt wurde.

Гърция за България

Официозът „Неон Асти“ от 29/II. на уводно място се изказва така:

„Всичко онова което сме поддържали до сега по въпроса за повдигането на България, се доказва сега напълно вярно и от ръчките, които сж били държани напоследък въ народното събрание. Всички шефове на политически партии въ България въ хоръ заявяват, че България желае да има съседитъ си приятели, а не врагове. Тъй че всичко онова, което антантофилитъ въ Гърция поддържатъ за нѣкакви мними съзаклятнически намѣрения на германци, австрийци и българи спрѣмо Гърция излиза, че е измислица, не достойна за внимание и разискване. Ние знаеме, кой сж подбудителнитъ причини, които вдъхновяватъ подобни походи цѣлящи да отравятъ общественото мнѣние въ страната ни. Отъ всички рѣчи, които сж били произнесени отъ ораторитъ въ народното събрание при разискване отговора на тронното слово, свидѣтелствува, че България не само не питае никакви враждебни намѣрения спрѣмо Гърция, но напротивъ че тази страна днесъ търси само приятели, защото по такъв начинъ тя ще може да послужи на интереситъ си. Така г. Малиновъ за Ромъния и Гърция заявява, че виши интереси налагали на България да запази сж двѣ държави най-приятелски отношения. Днесъ когато сме побѣдители, казалъ той, повелителенъ дългъ ни се налага да имаме съседитъ си приятели, а не врагове.

Въ Гърция опитътъ на миналото, многогодишенъ антагонизъмъ, страсти и умрази, които сж се загнили дълбоко, всичко това е вдъхвало недовѣрие и е налагало резерви. Балканскитъ народи обаче не могатъ да продължаватъ до безконечностъ да живѣятъ въ недовѣрие и взаимни съмнѣния. Онова което виждаме днесъ да става въ България, е единъ необходимъ резултатъ из една политика и национално съзнание, наложени отъ събитията като неизбежностъ. Балканскитъ войни изпълниха политическата и националната атмосфера на полуострова съ опасни пари на противоположности, съ проблеми тръпливи и опасни. Днешната война обаче, измѣни създаденото отъ тѣхъ положение на Балканитъ въ полза на България. Окончателното загвърдяване на това положение не е още привършено. Туй съзнаватъ всички, а особено българитъ. До окончателното уреждане положението на Балканитъ, на всички се налага да съдѣйствуватъ не за подкляждането на страсти, но за тѣхното уталожване. Въ политиката нѣма трайни и неизцѣрими вражди. Съседството на държавитъ налага задължения, чиято мощъ е въ състояние да изглажда противоположноститъ. Възможно е нѣкога, при благоприятни обстоятелства, България да е имала амбиции за хегемония на Балканитъ. Днесъ, обаче, такива амбиции биха били равниосилни съ химера, която може да урѣди само оивъзи, които я бълнуватъ. Думитъ на българскитъ политици свидѣтелствуватъ, че сподобителството за сега доминира въ отношенията на България съ нейнитъ съседни, а това е една добродѣтел, която изключва всѣко болезнено схващане и опровергава всѣко прѣдубѣждение“.

Руски телеграми.

Западень фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 19 мартъ. Германска главна квартира.

При Сень Елоа отблъснахме английскитъ атаки съ ржчни гранати. Оживѣни минни боеве станаха между канала Лабасе и Нювилъ. Съверозападно отъ Руа дѣйствието на французката артилерия бѣ доста оживѣна. Съ точенъ артилерийски огънь прѣвзехме неприятелскитъ позиции по фронта на рѣката Езенъ. Въ Аргонитъ и въ мѣстността на р. Маасъ се завързаха ожесточени артилерийски боеве. Нашитъ авиатори събориха вчера 4 неприятелски аероплана, отъ които първия при Лаонъ, втория при Можилъ и останалитъ при Вилъ о-Боа, южно отъ Хонуръ. Първитъ два паднаха въ нашитъ а вторитъ въ неприятелскитъ линии. Нашитъ авиатори хвърлиха бомби надъ французкитъ въздухоплавателен паркъ при Бозне.

Източень фронтъ

БЕРЛИНЪ, 19 мартъ. Руската офанзива по тоя фронтъ изглѣжда, че е спрѣна. Полу чаватъ се извѣстия за тая офанзива споредъ които между 5 и 15 мартъ, руситъ сж ангажирани въ своитъ атаки срѣщу фронта на генералъ фелдмаршалъ Фонъ Хинденбургъ 30 дивизии т. е. 500,000 души и сж употребили голѣмо количество муниции. Тия атаки бѣха едни отъ най-ожесточенитъ и благодарение храбростта на германскитъ войски тѣ пропаднаха безъ да може неприятеля да добие нито най-малкиятъ резултатъ.

Голѣмата цѣль която гониха руситъ съ своитъ атаки се вижда отъ една заповѣдь отъ главнокомандующиятъ до армията на западния фронтъ, която е била заложена въ плѣнени офицери. Тая заповѣдь съ дата 14 мартъ подъ № 587 гласи следното: „До войскитъ на западния фронтъ! Преди половинъ година съ малко число пушки и муниции отблъснатъ настѣпнието на неприятеля и го спрѣхте на днешнитъ му позиции. Н. Имп. Величество, Царя и отечеството очакватъ отъ васъ единъ новъ геройски подвигъ, да прогонитъ неприятеля отъ прѣдѣлитъ на царството. Ако утрѣ вие отговоритъ на тоя позивъ азъ ще бъда убеденъ въ вашата храбростъ и вашата горѣща обичъ къмъ отечеството, че ще изпълнитъ вашия свѣщень дългъ къмъ Царя, за да освободитъ вашитъ братя отъ неприятелското иго.

Богъ да ни помогне въ нашата свѣта кауза
Подписалъ генералъ адютантъ Евертъ,

Единъ компетентенъ и по воинитъ работи не може да не може да не осѣди руската офанзива, която бѣ прѣдприета въ най-неблагоприятно време, когато голѣмитъ сѣгъватъ се топятъ и могатъ съ наводненни да причинятъ непрѣодолими спжнии въ дѣйствието. Изборътъ на времето за тая офанзива трѣбва следователно да се отдаде повечето на настояването на нѣкой съюзникъ отколько на волята на руското главнокомандване.

Официалнитъ руски комюникета оправдаватъ прѣстановяването на офанзивата съ промѣняването на времето и омакването на почвата, тѣй, че горното твърдение е полу-вѣрно. Компетентни критици оценяватъ рускитъ загуби въ тая офанзива на не по малко отъ 140,000 души.

Руското главнокомандване намѣсто да казва, че офанзивата е била спрѣна отъ калѣта, по-вѣрно ще ка-

же ако съобща, че тя е била спрѣна отъ калѣта и кръвѣта.

По Балканскитъ фронтъ нищо ново.

ЛУГАНО, 19 мартъ. Парижката конференция, която почна съ единъ голѣмъ банкетъ въ Ке-Дорсе, може да се каже, че продължава, една частъ въ Лоднонъ кждѣто сръбскитъ прѣстолонаследникъ и прѣзидентъ сж били поканени на банкетъ отъ английскитъ кралъ и кралица и въ Римъ кждѣто Соинно даде другъ банкетъ въ честъ на Асквитъ. Настроението въ Парижъ както се вижда отъ френскитъ печатъ е разочаровано отъ резултата на конференцията.

Клемансо пише въ в-къ „Омъ-Аншане“ следното: „Не считамъ за излишно да напомня на нѣкои наши личности, че населението на Парижъ има право да се държи сериозно защото то очаква прѣзъ тия дни единъ резултатъ.

Позиви, размѣна на благопожелания, разни фотографии сж сега на дневенъ редъ: но опасно ще е ако се търси да се задоволи французкитъ народъ само съ това. За да ни задоволятъ, съобщиха ни единъ резултатъ и следъ чувствително колебание, едва сега искатъ да се въведе единение.

Не е ли много късно? Защо не е станало това по рано, не мога да кажа, не защото не знамъ, но защото г-нъ Брианъ държи прѣдъ устата ми едни ножици които биха отрѣзали думитъ които азъ ще кажа.

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 2. April.

Berlin, den 2. April 1916.

Westl. Kriegsschauplatz.

Grosses Hauptquartier: Bei St. Eloi wurden englische Handgranatengriffe abgewiesen. Lebhafter Minenkämpfe spielten sich zwischen dem Kanal von La Bassée und Neuville ab; nordwestlich von Soye entwickelte die französische Artillerie eine sehr rege Tätigkeit.

Wir nahmen die feindlichen Stellungen an der Aisne-Front unter wirksames Feuer. In den Argonnen und im Maas-Gebiet fanden heftige Artilleriekämpfe statt.

Unsere Kampf-Flieger schossen vier französische Flugzeuge ab, je eines bei Laon und bei Mogelille, in der Woëvre, in unseren Linien, je eines bei Ville-aux-Bois und südlich von Haucourt hinter der feindlichen Front. Der französische Flugplatz Bosnay wurde ausgiebig mit Bomben belegt.

Berlin, den 2. April 1916.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Die Lage ist im allgemeinen unverändert. Hiernach scheint es, als ob sich der russische Ansturm zunächst erschöpft hat, der mit 30 Divisionen, gleich über 500000 Mann und einen für östliche Verhältnisse erstaunlichen Aufwand an Munition in der Zeit vom 18. bis 28. März gegen ausgedehnte Abschnitte der Heeresgruppe des Generalfeldmarschall von Hindenburg unternommen wurde, der aber dank der Tapferkeit und zähen

Ausdauer unserer Truppen keinerlei Erfolg erzielte.

Welcher grosse Zweck mit den Angriffen angestrebt werden sollte, ergibt folgender Befehl des russischen Höchst-Kommandierenden der Armeen an der Westfront: 1./14. März Nr. 587. Truppen der Westfront! Ihr habt vor einem halben Jahre stark geschwächt mit einer geringen Anzahl Gewehre und Munition den Vormarsch des Feindes aufgehalten, und nachdem Ihr ihn im Bezirk des Durchbruches bei Molodetschno aufgehalten habt, Eure jetzigen Stellungen eingenommen. Seine Majestät und die Heimat erwarte von Euch eine neue Heldentat, die Vertreibung des Feindes aus den Grenzen des Reiches. Wenn Ihr morgen an diese grosse Aufgabe herantretet, so bin ich im Glauben an Euren Mut und Eure heisse Liebe zur Heimat davon überzeugt, dass Ihr die heilige Pflicht gegen den Zaren und die Heimat erfüllen und Eure unter dem Joche des Feindes seufzenden Brüder befreien werdet. Gott helfe uns bei unserer heiligen Sache! Generaladjutant gezeichnet Ewert.

Freilich ist es für jeden Kenner der Verhältnisse erstaunlich, dass ein solches Unternehmen zu einer Jahreszeit begonnen wurde, in der seiner Durchführung von einem Tage zum anderen durch die Schneeschmelze bedenkliche Schwierigkeiten erwachsen konnten. Die Wahl des Zeitpunktes ist daher wohl weniger dem freien Willen der russischen Führung, als den Zwang durch einen notleidenden Verbündeten zuzuschreiben.

Wenn nunmehr die gegenwärtige Einstellung der Angriffe von amtlicher russischer Stelle lediglich mit dem Witterungsumschlag erklärt wird, so ist das sicherlich nur die halbe Wahrheit; ebenso wie der aufgeweichte Boden und die Verluste an dem schweren Rückschlage beteiligt waren. Sie werden nach vorsichtiger Schätzung auf 140000 Mann berechnet. Richtiger würde daher die feindliche Heeresleitung nicht nur im Sumpf, sondern in Sumpf und Blut erstickt ist.

Luغانо, den 2. April 1916.

Die Nachrichten über die Pariser Tagung bestätigen, dass zwei Italien betreffende Lösungen wegen des Zusammenwirkens mit dem Vierverband erörtert wurden. 1. Die Aufstellung eines italienischen Heeres in Frankreich, 2. die Entsendung englisch-französischer Truppen zur Unterstützung Italiens, die an die Jsonzofront mit einer gleichzeitigen kräftigen Aufnahme der russischen Offensive und eines Angriffes von Saloniki. Der Standpunkt Italiens; nach dem „Secolo“ in Paris triumphiert, man wird damit rechnen müssen, dass die Vierverbandmächte zur Irreführung der Zentralmächte, absichtlich gefälschte Nachrichten verlauten lassen werden.

Zürich, den 2. April, 1916.

Aus Athen wird gemeldet, im königlichen Palais fand unter dem Vorsitze des Königs ein Kronrat statt, der sich mit der äusseren Politik beschäftigte. Der Kronrat beschloss, dass Griechenland an seiner gegenwärtigen Politik festhalten müsse. Zwischen den Ansichten der Regierung und des Königs herrscht vollkommene Uebereinstimmung. Von einem Regierungswechsel sei keine Rede, und das Gerücht über eine Wiederkehr Venizelos vollständig unbegründet.

Kopenhagen, 2. April 1916.

In eingeweihten Kreisen bringt man das Ausbleiben von Blättern aus Russland, in den letzten Tagen und die Absetzung des Kriegsministers mit den grossen Aufständen in Zusammenhang.

Genf, den 2. April 1916.

Der abermalige Wechsel im russischen Kriegsministerium berührt in Paris umso unangenehmer, weil Jswolskis publicierte Freunde am Vorabend der Konferenz die Unabkömlichkeit Polivanows mit der Bemerkung bedeuerten, Polivanow habe in der russischen Generalität als umsichtiger und ideenreicher Organisator nicht seinesgleichen.

Paris, den 2. April 1916.

Die Pariser Konferenz die mit einem grossen Bankett am Quai d'Orsay begann, findet ihre Fortsetzung in London, wo der serbische Kronprinz, der Ministerpräsident, vom König und der Königin ein Frühstück erhielten, und in Rom, wo Sonnino ein Bankett zu Ehren Asquiths gab.

Die Stimmung der Pariser über das Resultat der Konferenz ist enttäuscht, was teilweise aus der französischen Presse ersichtlich ist. Clemenceau sagt im Homme Enchaîne wörtlich. Ich halte es nicht für überflüssig einigen unserer goldbetresten Persönlichkeiten ins Gedächtnis zu rufen, dass die Bevölkerung von Paris Grund hat, sehr ernst zu sein und dass wir ein Resultat verlangen. Proklamationen sind an der Tagesordnung, Austausch von Glückwünschen und umfangreiche Photographien, deren Gegenstand nicht immer glücklich gewählt ist und den Umständen mehr oder weniger entsprechen mag; aber es sei gefährlich, wenn man das französische Volk hierdurch befriedigen wolle und es ihm als Ergebnisse vorführe.

Um uns zu befriedigen, ist freundlichst vorher ein Resultat angekündigt worden; nach recht bemerkenswertem Schwanken will man Einheit der Aktion einführen, das ist nicht zu früh: warum man es nicht früher getan hat, bin ich unfähig zu sagen, unfähig aber nicht, weil ich es nicht weiss, sondern weil Herr Briand nur gestattet, ihn zu loben, dagegen über gewisse Kritiken Missbehagen empfindet, namentlich wenn es berechnete Kritiken sind und weil Herr Briand deshalb in meiner Nähe die Schere hält, um das in meinen Worten herauszuschneiden, was ihm nicht gefällt.

Die französischen Zeitungen veröffentlichten die feierliche Ordnung, in der die Teilnehmer an der Pariser Konferenz um den Tisch sassen. Die dabei befolgte Rangordnung scheint symbolischen Charakter zu besitzen, da die serbischen Delegierten dicht neben den französischen sassen, die italienischen am entgegengesetzten Ende des Tisches Platz nahmen. Die Italiener halten sich der französischen Front fern, aber die Serben werden offenbar auch in Zukunft in nächster Nähe des französischen Heeres bleiben, da am 21 März in Paris 170 serbische Offiziere und 200 Unteroffiziere ankamen, die die französischen Kommandos, Methoden und französischen Militarismus lernen sollen, um die serbischen Truppen zu befähigen, die auf Frankreichs Boden kämpfen sollen.

Speziell vorbereitete
Zigaretten
sind in der Zeitungs-Agentur neben dem Kaffehaus „Balkan“ zu haben.

Дезинфекционна машина съвсѣмъ неупотрѣбявана, продава Спасъ Спасовъ при склада на Д-во „Сила“ 1—0

Добър запазена яхта или добра лодка съ платна се търси подъ наемъ за по дърго време.
Прѣдложения до редакцията подъ „Deutsche Marine“.